

Győri Ítéltábla
Gf.IV.20.287/2017/4/I. szám

A Győri Ítéltábla a Jávor és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. ... kamarai jogtanácsos által képviselt **alperes** ellen egyoldalú szerződésmódosítás érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2017. július 5-én kelt 15.G.40.079/201/24. számú ítélete ellen a felperes által 25. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - a 2018. január 17-én megtartott tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy megállapítja, az alperes 2013. július 19-én kelt, szerződés egyoldalú módosítására vonatkozó nyilatkozata joghatás kiváltására alkalmatlan. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybehagyja.

Az elsőfokú ítéletnek a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezéseit mellőzve kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek összesen 159.000,- (Egyszázötvenkilencezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Hivatalos lelet készítésének terhével felhívja a felperest arra, hogy fizessen meg 8 napon belül 19.200,- (Tizenkilencezer-kettőszáz) Ft meg nem fizetett fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest 15 napon belül 10.000,- Ft perköltség megfizetésére az alperesnek.

Határozata indokolásába rögzítette, hogy a felek 2012. július 12-én kétévi időtartamra kötöttek elektronikus hírközlési és egyéb szolgáltatás igénybevételére szolgáltatási szerződést, melynek keretében az alperes a felperes előfizetőnek előfizetőnként havi nettó 2.500,- Ft kedvezményt módosított. Ennek módosítására az alperes által alkalmazott ÁSZF 9.2. és 9.3 pontjai voltak irányadók. A szerződés 12.5. pontja szerint a felperes üzleti előfizető, és nyilatkozott arról, hogy az alperes részletes - az előnyöket és hátrányokat bemutató - tájékoztatását az egyéni előfizetőkre vonatkozó szabályok alkalmazásáról megértette, és nem kéri az egyéni előfizetőkre vonatkozó szabályok előfizetői jogviszonyára való alkalmazását. A szerződés szerint az ÁSZF-et megismerte és elfogadta. Az ÁSZF ekkor hatályos 9.2.2.II. (2) bekezdése szerint a körülményekben bekövetkezett lényeges változásnak minősülnek különösen, de nem kizárólag az adókban,

közterhekben és szabályozókban történt változások, a megnövekedett szállítói és nagykereskedelmi költségek.

Az alperes 2013. július 19-é kelt, „Értesítés” című levelében arról tájékoztatta a felperest, hogy a szerződés 9. pontja, valamint az ÁSZF 9.2.2.II. (2) bekezdésének III. pontja alapján az előfizetői szerződést 2013. október 1-jétől egyoldalúan akként módosítja, hogy a felperest a havi 2.500,- Ft kedvezmény fele illeti meg. Utalt az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) 132. §-ára, és kiemelte, hogy a változást a szolgáltatási körülményekben bekövetkezett lényeges változás indokolta; ilyennek minősülnek különösen az adóban, közterhekben és szabályozókban bekövetkező változások, a megnövekedett szállítói és nagykereskedelmi költségek. Tájékoztatta a felperest a szerződés felmondásának lehetőségéről, annak korlátjáról, és értesítette őt az új díjszabásról.

Az alperes 2013. októberétől a csökkentett kedvezmény szerint számlázott, amit a felperes sikertelenül panaszolt meg. Álláspontja szerint a szolgáltatót terhelő, hívásonként és percenként 1,- Ft adóemeléshez képest a nála jelentkező bevétel eltúlzott értékű, többszörös haszonra tesz szert.

A felperes a ... Hatóságnál az egyoldalú szerződésmódosítás jogszabályba ütközésére hivatkozással kezdeményezett közigazgatási hatósági eljárást; előadta, hogy az alperes gazdasági erőfölényével visszaélve tisztességtelen magatartást tanúsított, őt a módosításról értesítő formában tájékoztatta, annak indokát pedig nem adta. A hatóság jogerős határozatában az alperest arra kötelezte, hogy a jövőben a módosítás konkrét indokát jelölje meg, egyébként álláspontja szerint az ÁSZF értelmében az alperesnek a szerződés egyoldalú módosítására lehetősége volt; piaci magtartását, a díjmelés mértékének indokoltságát hatáskör hiányában nem vizsgálta. A felperes a jogerős határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte, azonban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a hatóság érveivel egyetértve keresetét 15.K.34.608/2014/14. számon meghozott ítéletével elutasította.

A törvényszék rögzítette, miszerint a felperes kereseti kérelmében az egyoldalú szerződésmódosítás semmisségének megállapítását kérte arra hivatkozással, hogy az egyrészt tisztességtelen, másrészt jogszabályba ütközik. Álláspontja szerint az alperes extra hasznot kívánt elérni, és eljárásával joggal való visszaélést valósított meg, másrészt az a jóerkölcsbe is ütközik. A szerződés módosítását követően felmondási jogával nem élhetett, hiszen ebben az esetben flottakedvezményét veszítette volna el.

A felperes véleménye szerint a szerződésmódosítás az Eht. 127. és 132. §-aiba ütközik, hiszen a szolgáltató adóemelés esetén szerződést egyoldalúan módosítani csak akkor jogosult, ha üzleti előfizetőről van szó, és tájékoztatja őt az egyéni és az üzleti előfizetői szerződést érintő előnyökről és hátrányokról, azonban ilyen tájékoztatást nem kapott. Az elektronikus hírközlési előfizetői szerződések részletes szabályairól szóló 6/2011. (X. 10.) NMHH rendelet (a továbbiakban: Eszr.) 15. § (2) bekezdésére hivatkozással utalt arra is, hogy az ÁSZF módosítása esetén az erről szóló értesítésnek tartalmaznia kell azt a feltételt, jogszabályváltozást, hatósági döntést, lényeges körülményt, amely a módosítást indokolja, azonban az alperes értesítésében ezt nem jelölte meg. Mindezek miatt az érvénytelenség jogkövetkezményeként álláspontja szerint a 2013. szeptember és október hónapokra kiállított ... és ... számú számlákból nem kell megfizetnie 62.500,- Ft + ÁFA díjat.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Mindenekelőtt azzal érvelt, hogy az Eht. 143. § (2) bekezdése szerint az előfizetői szerződésekből eredő polgári jogi igények egy év alatt elévülnek, így a felperes az igényérvényesítéssel elkésett. Előadta azt is, hogy a szerződés módosításakor hatályos ÁSZF és jogszabályi rendelkezések szerint járt el, a díjkedvezmény felének megvonásával pedig extra haszonra nem tett szert, a megduplázott válságadó miatt módosított díjazás működési költségeit sem

fedezi. Álláspontja szerint a felperes valójában a szerződésmódosítást feltűnő értékaránytalanságra hivatkozással is megtámadta, amire lehetősége nincs.

Az elsőfokú bíróság a keresetet alaptalannak találta.

Az alperes elévülési kifogásával kapcsolatosan úgy foglalt állást, az alaptalan, mivel a régi Ptk. 234. § (1) bekezdése alapján a szerződés semmisségére bárki határidő nélkül hivatkozhat.

A perbevitelt követelés érdemét érintően leszögezte: a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében foglaltak számára is irányadók. Mivel a felperes üzleti előfizetőként kötött szerződést, az Eht. 132. § - a nem irányadó, az Eht. 127. § (3) bekezdése szerinti, az előnyöket és a hátrányokat bemutató tájékoztatás kapcsán pedig úgy foglalt állást, hogy arra figyelemmel, miszerint kizárólag a kiegészítő havi előfizetési díj módosult, az alperesnek szükségtelen volt korábbi tájékoztatását megismételnie.

A törvényszék kitért arra is, hogy az alperes csatolta az ÁSZF 2012. július 1-jétől hatályos szövegét, mely az alperes internetes honlapján szereplő tartalommal azonos. Ezzel szemben a felperesnek kellett volna bizonyítania azt az állítását, hogy az internetről letölthető ÁSZF-et az alperes utólag, az Eht. 2012. november 12-étől hatályos 132. § (2b) bekezdésével azonosan változtatta meg; bizonyítási kötelezettségének azonban sikerrel nem tett eleget. Utalt arra is, hogy az alperes honlapját a hatóság folyamatosan ellenőrzi, így abból kellett kiindulni, hogy a szerződés megkötésekor hatályos ÁSZF tartalmazta, miszerint az adókban bekövetkező változás a szolgáltatónak a szerződés egyoldalú módosítására adhat alapot.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes az Eht. 132. (2) bekezdésének c) pontja szerint a körülményekben bekövetkezett, a szerződés megkötésekor előre nem látható lényeges változás folytán a szerződést egyoldalúan módosítani volt jogosult, és e jogát az Eszr. 4. § (1) bekezdése alapján az Eht. 132. § (2b) bekezdésében írt, a szolgáltatóra vonatkozó adó- vagy illetékfizetési kötelezettségre utaló korlátozó rendelkezés nem alkalmazható. Egyetértett ugyan a felperessel abban, hogy az alperes a módosítást szükségessé tevő konkrét indokot nem közölte, ezzel megsértette az Eszr. 15. § (2) bekezdésének f) pontját, azonban az Eszr. ehhez a hiányossághoz a módosítás érvénytelenségét nem köti. Az alperesnek a felperes által hivatkozott, tisztességtelen, jóerkölcsbe ütköző magatartása kapcsán pedig azt hangsúlyozta, a felperes valójában konkrét megtámadási okra, a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás feltűnő értékaránytalanságára hivatkozással állította a szerződés módosításának érvénytelenségét, így az annak megfelelő tényállást és igényérvényesítési határidőt kellett vizsgálni. A felperesnek ugyanakkor nyilatkozata szerint a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás feltűnő értékaránytalanságára alapított követelése nem volt, a szerződés jóerkölcsbe ütközése pedig ehhez képest kiegészítő jogcím. Utalt végül arra, hogy az alperes értesítőjének helytálló tájékoztatása mellett a felperes valójában gazdasági megfontolásból nem élt a szerződés felmondásának jogával, aminek következményeit viselnie kell.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett; annak megváltoztatását és kereseti kérelmének megfelelő határozathozatalát kérte.

Hivatkozott arra, hogy az alperes nem közölte vele az Eszr. 15. § (2) bekezdésnek f) pontja szerinti, a módosítást indokoló feltételt, jogszabályváltozást vagy hatósági döntést, lényeges körülményt; emiatt gyakorlatilag lehetetlenné vált a szerződés módosítás tisztességeségének vizsgálata. Az egyoldalú szerződés módosítás pedig különleges jogi eszköz, amelynek alkalmazása nem korlátlan és nem feltétel nélküli; azt csak jogszerűen lehet gyakorolni. Az egyoldalú szerződés módosítás lehetősége nem mentesít a felelős gazdálkodás követelménye alól, és nem érinti a vállalkozások

egyenlőségének elvét. Amennyiben az egyoldalú szerződésmódosítás jogalapjának megnevezése nem lenne kötelező, úgy e jog parttalanná, visszaélésszerűen gyakorolhatóvá válna. Az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tévő hátrányos változás konkrét megnevezése kötelező, amely nélkül az egyoldalú szerződésmódosítás kellékhianyos.

Abból következően, hogy az Eht. 132. § (1) bekezdése alapján az egyedi előfizetői szerződés módosítására az előfizetői szerződés megkötésének szabályai vonatkoznak, az alperesnek a szerződés módosításakor ugyanúgy kellett volna eljárnia, mint szerződéskötéskor, azaz az Eht. 127. § (3) bekezdése értelmében részletes, az előnyöket és a hátrányokat bemutató tájékoztatást kellett volna adnia, melynek elmaradása esetén a szerződésmódosítás semmis. A tájékoztatási kötelezettség elmulasztása folytán nem volt lehetősége, hogy kérje az egyéni előfizetőkre vonatkozó szabályok alkalmazását. Mindemellett az Eht. a tájékoztatást, mint abszolút kötelezettséget írja elő a szolgáltató számára, amelynek megsértése esetén a bíróságnak nincs lehetősége mérlegelni, hanem ki kell mondania a szerződés módosítás semmisségét.

Felperes azzal is érvelt, miszerint a törvényszék jogszabálysértően kötelezte őt annak bizonyítására, hogy az alperes által a perben a 2012. július 12-én megkötött szerződéshez kapcsolódóan készített részletes tájékoztatást bizonyítsa, hogy az a szerződéskötéskor nem volt az alperes honlapján megtalálható. Éppen ellenkezőleg: az egyezőség bizonyítására az alperes lett volna köteles. Hangsúlyozta, hogy szerződés megkötésekor az Eht. 132. §-ának még nem volt (2b) bekezdése, csak az egyoldalú szerződésmódosításkor. A szerződéskötéskor pedig egyik fél sem tudhatott a később bekövetkező jogszabály-módosításról, ezért az alperes nem tájékoztathatta őt e szabályozásról, és mint előfizető nem jelenthette ki a szerződésben előre, hogy ő maga tájékozódott egy majdani jogszabályi előírásról, és ezzel kapcsolatban bármiféle jogáról lemond.

Bár az egyoldalú szerződésmódosítás folytán a szerződés felmondására lett volna joga, ez azonban az Eht. 132. § (5) bekezdésben foglalt szabályozáshoz képest a flottakedvezmény megszűnése miatt nem lett volna további jogkövetkezmény nélküli.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte; annak indokaival egyetértett. Hangsúlyozta, bár a szerződésmódosítás indokát nem közölte, e hiányosság csupán felügyeleti intézkedést, szankciót vonhat maga után, de azt jogszerűtlenné nem teszi. A felperes valójában az egyoldalú szerződésmódosítást támadta meg, azonban a megtámadás határideje eltelt, a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás értékaránytalanságára pedig nem hivatkozott. Utalt arra, hogy a felperesnek joga lett volna a szerződés felmondására, amivel gazdasági megfontolásból és saját döntése alapján nem élt. Az egyéni előfizetőkre vonatkozó előnyökről, hátrányokról a szerződéskötéskor a felperest tájékoztatta; mivel az egyoldalú szerződésmódosítás az üzleti előfizetői minőséget nem érintette, hanem csupán az erre tekintettel biztosított kiegészítő havi előfizetési díjkedvezményre vonatkozott, ezért a tájékoztatást megismételnie nem kellett. Kiemelte végül azt, hogy honlapján a szerződés megkötésekor hatályos ÁSZF volt megtalálható.

A fellebbezés az alábbiak szerint döntően alapos.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogvita lebírlásához szükséges körben a tényállást helyesen állapította meg, ugyanakkor az abból levont jogi következtetése az alábbiak szerint téves.

A másodfokú bíróság mindenekelőtt rögzíti, a felperes keresetében annak tartalma szerint azt kérte megállapítani, hogy az alperes 2013. július 19-én kelt, a 2012. július 12-én megkötött szerződés egyoldalú módosítására vonatkozó nyilatkozata joghatás kiváltására alkalmatlan. Ennek kapcsán azzal érvelt, hogy az alperes értesítése nem rögzíti az egyoldalú szerződésmódosítás konkrét indokát; ezzel egyidejűleg jogszabálysértően nem tájékoztatta őt az egyéni és az üzleti előfizetői

szerződést érintő előnyökről és hátrányokról; a szerződés egyoldalú módosításával az alperes tisztességtelenül extra hasznot kívánt elérni; gyakorlatilag lehetetlenné tette felmondási jogának gyakorlását. Mindemellett kérte az alperes szerződésellenesen kiállított számlái „érvénytelenségének megállapítását”.

A másodfokú bíróság egyetértett a törvényszékkel abban, hogy a felperes követelése nem évült el; ezzel kapcsolatos indokait ugyanakkor nem osztja. A felperes valójában nem valamely szerződési kikötés tisztességtelenségét állította, igénye ténylegesen nem a régi Ptk. 209. § (1) bekezdése szerinti érvénytelenségi jogcímen alapult, hanem azt állította, az alperes egyoldalú szerződésmódosítási jogát jogszabályba ütközően, egyben szerződésszegést is megvalósítva gyakorolta. Emiatt még annak feltételezésével sem helytálló a régi Ptk. 234. § (1) bekezdésének felhívása, hogy a felek valóban fogyasztói szerződést kötöttek. Abból kellett kiindulni tehát, hogy az Eht. 143. § (2) bekezdése értelmében az előfizetői szerződésekből eredő polgári jogi igények egy év alatt évülnek el.

A felperes maga állította, hogy az alperes 2013. július 19-én kelt értesítését 2013. augusztus 3-án vette át. Megállapítható az is, hogy a felperes az alperes „túlszámlázását” először 2013. október 23-ai elektronikus levelében kifogásolta, majd ezt követően az alpereshez intézett több levelében is hivatkozott arra, hogy az egyoldalú szerződésmódosítás nem volt jogszerű. Miután igényét sikertelenül kísérelte meg érvényesíteni, 2013. december 16-án terjesztett elő panaszt a ... Hatóság Hivatalához, mely 2014. július 31-én meghozott OH/73022-15/2013. számú határozatában megállapította, hogy az alperes az egyoldalú szerződésmódosítás indokai kapcsán eltért az Eszr. 15. § (2) bekezdésnek f) pontjában, valamint az alperesi ÁSZF 9.2.3.f) pontjában foglaltaktól, ezért kötelezte őt, hogy az egyoldalú szerződésmódosításról szóló értesítésben a szerződésmódosítás indokolása tekintetében haladéktalanul minden esetben az elektronikus hírközlésre vonatkozó alkalmazandó szabályokban foglaltak szerint járjon el, míg ezt meghaladóan a kérelmet elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú közigazgatási hatóság, a ... Hatóság Elnöke 2014. szeptember 15-én kelt MD/73022-20/2013. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A jogerős határozat ellen a felperes indított pert, azonban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. október 1-jén meghozott 15.K.34.608/2014/14. számú ítéletével a keresetet elutasította. A közigazgatási és munkaügyi bíróság ítélete indokolásában utalt ugyanakkor arra, hogy a felek szerződéses jogviszonyait a kötelmi jogi elemek tekintetében a hírközlési hatóság nem bírálhatja el, és ebben a vonatkozásban a polgári bíróságnak van hatásköre. Megállapítható az is, hogy a felperes keresetlevele a Budai Központi Kerületi Bírósághoz 2015. október 27-én érkezett; a Székesfehérvári Törvényszék a perben e bíróságnak a keresetlevél áttételéről rendelkező végzése folytán járt el.

A régi Ptk. 326. § (2) bekezdése alapján ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül - egyéves vagy ennél rövidebb elévülési idő esetében pedig három hónapon belül - a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból egy évnél, illetőleg három hónapnál kevesebb van hátra.

Az ítéletábrának elsődlegesen abban kellett tehát állást foglalnia, hogy a felperes által kezdeményezett közigazgatási hatósági eljárás, majd per az elévülés nyugvására vezető igényérvényesítési akadálynak minősült-e. Ennek kapcsán a másodfokú bíróság azt szögezi le, hogy a felperes számára a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletéből vált egyértelművé, hogy az alperesi egyoldalú szerződésmódosítás jogellenességére alapított igényét polgári perben érvényesítheti; az igényérvényesítés akadályának megszűnését ettől az időponttól kellett számítani.

Ehhez képest keresetlevelét a háromhavi jogvesztő határidőn nyújtotta be, ezért követelését érvényesíthette.

A fellebbezés kapcsán eldöntendő másik jogkérdés az volt, hogy az alperes az egyoldalú szerződésmódosítást jogszerűen gyakorolta-e.

Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy az Eht. 132. § (2) bekezdésének c) pontja a körülményekben bekövetkezett, a szerződés megkötésekor előre nem látható lényeges változás esetén a szolgáltatónak az előfizetői szerződés egyoldalú módosítását az egyedi előfizetői szerződésre is kiterjedően lehetővé tette; e jogosultságot rögzíti az ÁSZF 9.2.2.II. (2) bekezdésének iii. pontja is. Tény az, hogy az alperes csupán az ÁSZF idézett rendelkezését csak általánosságban hívta fel (beidézte), de konkretizálva nem fejtette ki, mi volt a szerződés egyoldalú módosítását indokoló, a körülményekben bekövetkező lényeges változás; ez a hiányosság egyben az Eszr. 15. § (2) bekezdés f) pontjának megsértését is eredményezte. Az egyoldalú szerződésmódosításnak a szolgáltatót megillető joga - korlátok nélküli - egyoldalú hatalmasságként nem értelmezhető. Az egyoldalú jognyilatkozatok tekintetében is figyelemmel kellett lenni a régi Ptk. generálklauszáira, így mindenekelőtt a régi Ptk. 4. § (1) bekezdésének arra a rendelkezésére, miszerint a polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni, valamint arra is, hogy a régi Ptk. 5. § (1) bekezdése értelmében a törvény tiltja a joggal való visszaélést. Az adott esetben az alperes nem közölte az egyoldalú szerződésmódosítás valóságos indokát, mely pedig elengedhetetlen feltétele, hogy annak szerződés szerinti gyakorlását a másik fél érdemben kontrollálhassa, adott esetben vitathassa. Az Eszr. 15. § (2) bekezdés f) pontjában foglalt rendelkezéstől függetlenül is az állapítható meg, hogy az egyoldalú szerződésmódosítás konkrét indoka (indokai) közlésének elmulasztása az alperes szolgáltatót megillető jog gyakorlását önmagában jogszerűtlenné teszi, és e mulasztását nem korrigálhatja azzal, ha később az egyoldalú szerződésmódosítás indokait az előfizetővel közli. Ebből következik, hogy a szerződés egyoldalú módosítását magában foglaló nyilatkozat joghatást nem válthat ki.

ugyanakkor a felperesnek az alperes ... és ... számú számlái „érvénytelenségének megállapítása” iránti keresete, hiszen az érintett számlák sztornóztatása az alperes könyvelési rendszerében végzett művelet lehet, amely közvetlenül őt nem érinti. Joga van ugyanakkor kiállított számlákat kifogásolni, amit meg is tett.

Mindezek miatt az ítélet tábla a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatta meg, hogy azt állapította meg, az alperes 2013. július 19-én kelt, szerződés egyoldalú módosítására vonatkozó nyilatkozata joghatás kiváltására alkalmatlan; egyebekben a törvényszék ítéletét a per fő tárgya tekintetében helyben hagyta.

Figyelemmel arra, hogy a felperes az ügy érdemét érintően pernyertesnek minősül, a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezéseit mellőzve a régi Pp. 78. § (1) bekezdésének felhívásával arra kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 159.000,- Ft első- és másodfokú perköltséget. Ez az összeg 84.000,- Ft illeték költséget, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései szerint a kifejtett tevékenységgel arányban állóan meghatározott 75.000,- Ft ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Mivel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének c) pontja és 46. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárási illeték 48.000,- Ft, melyhez képest a felperes csak

28.800,- Ft illetéket rótt le, a másodfokú bíróság leletezés terhe mellett felhívta őt a két összeg különbözeteként jelentkező 19.200,- Ft fellebbezési eljárási illeték nyolc napon belüli megfizetésére.

Győr, 2018. január 17.

Dr. Zámbó Tamás s.
a tanács elnöke

. Szabó Péter sk.
előadó bíró

. Szalay Róbert sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: